

Sygn. akt III Kow.1587/15wz

POSTANOWIENIE

Dnia 08.01.2016r.

Sąd Okręgowy w Słupsku Wydział III Penitencjarny w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO w Słupsku Witold Galewski

Protokolant sekr. sądowy Daria Staroń

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Słupsku del. do Prokuratury Okręgowej w Słupsku – Dariusza Iwanowicza

po rozpoznaniu na posiedzeniu w Zakładzie Karnym w C. wniosku Dyrektora Zakładu Karnego w C. w sprawie skazanego Ł. K. (K.) s. W. i G. z d. A., ur. dnia (...) w S., skazanego prawomocnymi wyrokami Sądu Rejonowego w S. z dnia 31.10.2008r., sygn. akt VI K 755/08 za czyn z art.190§1kk, art.226§1kk na karę roku pozbawienia wolności, Sądu Rejonowego w S. z dnia 09.02.2012r., sygn. akt II K 1161/11 za czyn z art.280§1kk, art.158§1kk, art.190§1kk, art.224§2kk, art.226§1kk, art.245kk, art.288§1kk, art.216§1kk, art.91§1kk, art.12kk na karę 4 lat i 10 miesięcy pozbawienia wolności.

o warunkowe przedterminowe zwolnienie

na zasadzie art.77§1kk, art.78§1kk, art.79§1kk oraz art.161§1kkw

postanowił:

- 1. odmówić udzielenia warunkowego przedterminowego zwolnienia skazanemu Ł. K. s. W.;***
- 2. przyznać biegłemu sądowemu z zakresu psychologii R. S. wynagrodzenie w łącznej kwocie 630,63zł za zapoznanie się z aktami sprawy i dokonanie ich analizy, przeprowadzenie badania psychologicznego oraz sporządzenie pisemnej opinii sądowo-psychologicznej dotyczącej skazanego Ł. K.;***
- 3. zwolnić skazanego od kosztów sądowych i obciążyć nimi Skarb Państwa.***

UZASADNIENIE

Dyrektor Zakładu Karnego w C. wystąpił z wnioskiem o udzielenie Ł. K. warunkowego przedterminowego zwolnienia, wskazując na ustaloną wobec niego pozytywną prognozę kryminologiczno-społeczną. Z wniosku wynika, że uprawnienia do ubiegania się o takie zwolnienie skazany nabył w dniu 16.12.2013r.

Wniosek nie zasługuje na uwzględnienie.

Zasady udzielania warunkowego zwolnienia określone są w przepisie art.77§1kk. Z treści wskazanego przepisu wynika, że Sąd penitencjarny może warunkowo zwolnić skazanego z odbycia reszty kary pod warunkiem stwierdzenia wobec niego pozytywnej prognozy kryminologicznej. Ustalenie stosownej prognozy może nastąpić w oparciu o pozostałe elementy wskazanego powyżej przepisu. Nabycie uprawnień do ubiegania się o warunkowe zwolnienie nie jest wystarczające do uwzględnienia wniosku. Sąd penitencjarny podziela w tym zakresie stanowisko wyrażone w postanowieniu z dnia 21.12.2014r. przez Sąd Apelacyjny w Gdańsku sygn. II AKzw 2591/14.

Przy ustalaniu prognozy kryminologiczno-społecznej Sąd musi mieć na uwadze wskazane w art.77§1kk właściwości i warunki osobiste skazanego. Przez właściwości osobiste należy rozumieć cechy charakteru sprawcy, zdolność do samokrytyki, stosunek do innych ludzi i do powszechnie uznanych wartości społecznych. Przez warunki osobiste należy rozumieć warunki środowiskowe, w których żyje sprawca, warunki rodzinne, warunki w miejscu pracy, warunki mieszkaniowe z uwzględnieniem ewentualnych tendencji do wywoływania konfliktów w rodzinie lub w środowisku (vide także : komentarz do art.66 Kodeksu karnego pod redakcją A. Zolla - Zakamycze 2004r.).

Jest oczywiste że chcąc należycie ocenić, we wskazanym kontekście właściwości i warunki osobiste skazanego, konieczne jest odwołanie się do dowodu zawierającego stosowne informacje. Z wywiadu środowiskowego kuratora z dnia 28.12.2006r. oraz z dnia 13.03.2009r. wynika, że skazany na wolności nie zachowywał się właściwie. Nadużywał bowiem alkoholu, a będąc pod jego wpływem dopuszczał się czynów karalnych i stawał się zaczepny. Ulegał wpływom kolegów. Kurator w rozmowie z dzielnicowym ustalił, że skazany ma negatywną opinię w miejscu zamieszkania. Skazany do odbycia kary został doprowadzony na podstawie ENA.

Sporządzona w dniu 26.08.2015r. przez psychologa więziennego opinia wskazuje na pozytywną prognozę odnośnie przestrzegania przez skazanego porządku prawnego i jego nieagresywnego zachowania w przypadku udzielenia warunkowego zwolnienia.

Mając na uwadze okoliczności czynów przypisanych skazanemu w tym z użyciem przemocy, ustaloną kilkukrotną karalność także za czyny z użyciem przemocy, aktualny przebieg procesu resocjalizacji dopuszczono dowód z opinii biegłego z zakresu psychologii.

Biegły dysponując kompletnym materiałem dowodowym w opinii sądowo-psychologicznej z dnia 14.12.2015r. stwierdził, że u skazanego Ł. K. występują skłonności do zachowań agresywnych wynikające z szukania wysokiej stymulacji i potrzebie natychmiastowej gratyfikacji. W ocenie biegłego, skazany sytuacyjnie reaguje uległością i zewnętrznym naciskom, a w przebiegu resocjalizacji w jego zachowaniu pojawiła się tendencja do przedstawiania siebie w lepszym świetle zgodnie z oczekiwaniami otoczenia. Również, na co zwrócił uwagę autor przedmiotowej opinii, skazany może rokować poprawę zachowania, jednak brak stałych utrwalonych postaw, niski wskaźnik poczucia winy i duży nacisk sfery popędowej oraz nacisk emocjonalny związany z ich deprivacją, nie rokują stałości tej zmiany i pomyślnego procesu resocjalizacji w sytuacji deprivacji potrzeb w warunkach wolnościowych. Zdaniem Sądu penitencjarnego opinia nie budzi zastrzeżeń a przy tym jest jasna i pełna.

Zachowanie skazanego w podczas odbywania kary pozbawienia wolności nie może być pominięte przy rozpoznawaniu wniosku o udzielenie warunkowego zwolnienia. Ocena postawy w warunkach izolacji jest ważna dla określenia prognozy kryminologicznej, bowiem pozwala na ustalenie czy wobec skazanego pod wpływem procesu resocjalizacji stwierdzić można ewolucję społecznie pożądaną postawy.

Z wniosku Dyrektora ZK C. wynika, że skazany został 17 razy nagrodzony regulaminowo, za wyróżniające zachowanie oraz sumienne wywiązywanie się z obowiązków pracowniczych. Skazany w okresie od 14.04.2015r. korzystał z 4 przepustek i widzeń bez dozoru poza obrębem zakładu karnego które wykorzystywał właściwie. Skazany pracował na terenie gminy R.. Aktualnie od grudnia 2015r. skazany jest dowożony do pracy do Domu Pomocy Społecznej w B. S.. Z powierzonych obowiązków wywiązuje się należycie. Skazany, wobec przełożonych jest regulaminowy. Ze współosadzonymi układa zgodne relacje. Karę pozbawienia wolności odbywa w systemie programowanego oddziaływania, a zadania wynikające z programu realizuje w stopniu dobrym.

Mimo ustalonej liczby uzyskanych wniosków nagrodowych postawy skazanego w zakładzie karnym nie można określić jako wyróżniającej. Dopuszczył się bowiem 3 przekroczeń, za które został ukarany dyscyplinarnie tj. za wulgarne zachowanie oraz nieprzestrzeganie porządku wewnętrznego obowiązującego w zakładzie karnym. Ostatnie przekroczenie popełnił w dniu 9.05.2013r. Od tego dnia skazany był wyłącznie nagradzany regulaminowo.

Wskazane dowody uprawniają do wniosku, iż zachowanie skazanego jest jeszcze nieustabilizowane. Są okresy w toku odbywania kary, w których skazany zachowuje się poprawnie ale też można zaobserwować okresy niewłaściwej wręcz nagannej postawy. To zaś oznacza, że skazany w pełni nie zaakceptował norm i obowiązków jakim został poddany w związku z odbywaniem kary.

Przechodząc do okoliczności popełnienia przez skazanego przestępstwa podnieść należy, że o tyle mają one znaczenie dla negatywnej prognozy, a w konsekwencji i dla negatywnej decyzji w przedmiocie warunkowego zwolnienia, o ile wskazują na takie cechy skazanego, które mogą być przyczyną popełnienia przez niego kolejnego przestępstwa (vide : postanowienia z dnia 21.10.2004r. S.A. we Wrocławiu sygn. II AKz w 709/04, z dnia 14.01.2014r. Sądu Apelacyjnego w Gdańsku sygn. II AKz w 2908/13 oraz z dnia 20.01.2014r. Sądu Apelacyjnego w Gdańsku w II AKz w. 38/14).

Z załączonego do akt ewidencyjnych odpisu wyroku wynika, że skazany dopuścił się popełnienia szeregu przestępstw w tym z art.190§1kk, art.226§1kk, art.280§1kk, art.158§1kk, art.288§1kk i inne. Z postanowienia z dnia 19.05.2009r. w przedmiocie zarządzenia wykonania kary pozbawienia wolności wynika, że skazany w okresie próby popełnił kolejne przestępstwa. Ta postawa dowodzi, że skazany jest sprawcą zdemoralizowanym, a naruszenie przez niego porządku prawnego nie było zdarzeniem incydentalnym.

Za takim stanowiskiem przemawia ustalona karalność skazanego. Z informacji z KRK wynika, że skazany w latach 2003-2008 był 8-krotnie karany, z czego 5-krotnie za przestępstwa z groźbą i użyciem przemocy.

Nadto z informacji o pobytach i orzeczeniach z dnia 16.09.2015r. wynika, że skazany jest recydywistą penitencjarnym. Skazany w dniu 7.09.2007r. opuścił Zakład Karny w S. w związku z udzielonym mu warunkowym przedterminowym zwolnieniem. Wówczas odbywał karę za czyn z art.226§1kk orzeczoną w sprawie IIK 144/04 SR S.. Skazany kolejne także podobne przestępstwa popełnił w dniach 11.01.2008r., 24.05.2008r. i 24.05.2008r.

To oznacza, że do zmiany nagannej postawy nie skłonił skazanego nawet pobyt w warunkach izolacji więziennej. Zatem, wobec skazanego nie zostały osiągnięte cele resocjalizacyjne kary określone w treści art.67§1kkw wskazujące na potrzebę przestrzegania porządku prawnego i tym samym powstrzymania się od powrotu do przestępstwa.

Z postanowienia z dnia 5.10.2009r. w przedmiocie zarządzenia wykonania kary pozbawienia wolności wynika, że kuratora w dniu 20.07.2009r. złożył wniosek z uwagi na to, że skazany wyjechał z Polski i jest poszukiwany przez Policję. Z wniosku Dyrektora wynika, że skazany został zatrzymany i osadzony do odbycia kary od dnia 6.05.2011r.

Zdaniem Sądu penitencjarnego ta postawa skazanego polegająca na ukrywaniu się przed wymiarem sprawiedliwości nie może być pominięta przy cenie trafności złożonego wniosku. Taka naganna postawa nie może być bagatelizowana a tym bardziej promowana wcześniejszym opuszczeniem jednostki penitencjarnej, bowiem byłoby to niesprawiedliwe wobec skazanych którzy dobrowolnie stawiają się do odbycia kary okazując tym poszanowanie dla obowiązującego porządku prawnego. Sąd penitencjarny podziela stanowisko wynikające z postanowienia z dnia 17.11.2014r. Sądu Apelacyjnego w Gdańsku sygn. II AKz w 2242/14 odnoszące się do oceny faktu ukrywania się skazanego przed wymiarem sprawiedliwości.

W ocenie Sądu penitencjarnego okoliczności popełnionych przestępstw, również z użyciem przemocy przy uwzględnieniu uprzedniej karalności oraz wniosków wynikających z wywiadu środowiskowego w tym opinii

miejscowej policji oraz wniosków wynikających z informacji psychologa więziennego a także z opinii sądowo-psychologicznej przemawiają przeciwko uwzględnieniu wniosku, bowiem wskazują na takie cechy osobowości skazanego jak skłonności do spożywania alkoholu, zachowań agresywnych i przywłaszczania mienia, które mogą być podstawą do popełnienia kolejnego przestępstwa.

Faktem jest że skazany jest sprawdzany w warunkach bez nadzoru ze strony funkcjonariuszy i dotychczas nie zawiódł zaufania Administracji. Jednakże okres od kwietnia 2015r. jest zbyt krótki, aby można jednoznacznie przyjąć iż skazany w przyszłości będzie przestrzegał zasad porządku prawnego. Przypomnieć trzeba, że z opinii biegłego psychologa jednoznacznie wynika, że mimo wdrożonego procesu resocjalizacji skazany posiadając skłonności do zachowań agresywnych może popełnić kolejne przestępstwo także z użyciem przemocy.

Przypomnieć trzeba, że wobec skazanego zastosowano w przeszłości, tj. w 2007r. środek probacyjny. Fakt uprzedniego korzystania z warunkowego przedterminowego zwolnienia wprawdzie nie stanowi samoistnej podstawy do odmowy udzielenia kolejnego warunkowego zwolnienia, tym niemniej powinien zostać wzięty przez Sąd penitencjarny pod uwagę podczas rozpoznawania obecnego wniosku skazanego o takie zwolnienie. Okoliczność ta pozwala na stwierdzenie, że skazany jest sprawcą niepoprawnym, a dzisiejsze jego nieustabilizowane zachowanie w czasie odbywania kary, w tym dopuszczanie się przekroczeń dyscyplinarnych oznacza, że proces resocjalizacji skazanego w warunkach zakładu karnego nie został jeszcze ukończony.

Mając więc powyższe na uwadze należy stwierdzić, że postawa skazanego w czasie pobytu w warunkach izolacji penitencjarnej powinna być oceniana w powiązaniu z jego właściwościami i warunkami osobistymi, okolicznościami popełnionych przestępstw oraz nieskutecznością stosowanego w przeszłości środka probacyjnego.

Zatem, zgromadzone w niniejszej sprawie dowody wskazują na brak postaw do przyjęcia, że skazany na obecnym etapie resocjalizacji ma na tyle ukształtowane właściwe postawy, iż mimo niewykonania pozostałej części kary pozbawienia wolności będzie przestrzegał porządku prawnego a w szczególności nie popełni ponownie przestępstwa a dalszy proces jego resocjalizacji prowadzony w warunkach wolnościowych będzie przebiegał należycie.

W tej sytuacji, wobec braku pozytywnej prognozy kryminologicznej, uznając wniosek Dyrektora Zakładu Karnego w C. za bezzasadny, postanowiono jak na wstępie.

Kwota należności wnioskowana przez biegłego wynika z przedłożonego dokumentu w postaci rachunku nr 3/P/2015 z dnia 14.12.2015r. i jest zgodna z obowiązującymi przepisami.

Na podstawie art. 626§1kpk w zw. z art. 624§1kpk w zw. z art. 1§2kkw z uwagi na trudną sytuację materialną i brak dochodów skazanego zwolniono od zapłaty kosztów sądowych, którymi obciążono Skarb Państwa.